

prima instanță – A. Gafton
instanța de apel – Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

dosarul nr.2ra-1288/16

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vlad Floarea, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vlad Floarea împotriva lui Balmuș Ștefan cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Vlad Floarea și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2015

c o n s t a t ă

Vlad Floarea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Balmuș Ștefan cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 august 2010 a semnat cu Balmuș Ștefan care activează în cadrul CA ”Ștefan Balmuș” contractul de asistență juridică cu nr. 202, prin care ultimul s-a obligat, conform pct. 1.1. al contractului să reprezinte interesele sale în cazurile civile și procedurii de executare.

Menționează reclamantul că la momentul semnării contractului a fost semnată și anexa nr. 1 la respectivul contract prin care s-a stabilit onorariul avocatului, însă nu a fost indicată suma, părțile convenind însă că onorariul va fi în mărime de 2 000 dolari SUA.

Astfel, la 17 august 2010 conform facturii nr. 870916 suma de 22 950 lei, iar la 20 august 2010 a mai achitat 4800 lei.

Precizează că ulterior, a mai transmis lui Balmuș Ștefan 200 euro, pe care acesta i-a cerut pentru a achita taxa de stat, cu toate că la momentul semnării contractului au convenit că onorariul achitat v-a fi încasat în calitate de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică de la Mamaliga A., asemenea clauză fiind prevăzută și în anexa nr. 1 a contractului.

Menționează că prin hotărârea judecătorească din 21 decembrie 2010, nu au fost încasate cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice și s-a încasat taxa de stat de la pîrît în beneficiul statului, nefiind achitată taxa de stat din numele reclamantei.

Consideră reclamanta că suma de 200 euro a fost încasată nejustificat de la ea.

Cere Vlad Floarea încasarea de la Balmuș Ștefan a sumei de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Vlad Floarea și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2015.

La 07 aprilie 2016 Vlad Floarea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat recurenta că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanțele interpretînd și aplicînd eronat normele de drept material și procedural.

Recurenta reiterează că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Mai mult susține recurenta că de către instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vlad Floarea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vlad Floarea asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vlad Floarea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Vlad Floarea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat